

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2014 r. – Fonditel Pensiones przeciwko Komisji**(Sprawa T-467/14)**

(2014/C 253/87)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Fonditel Pensiones, Entidad Gestora de Fondos de Pensiones, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, ponieważ kwalifikuje całokształt środków stanowiących zgodnie z jej treścią tzw. „hiszpański system leasingu podatkowego” jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których wskazano inwestorów zgrupowań interesów gospodarczych jako jedynych beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje odzyskanie rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie zgodności z prawem prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty w niniejszej sprawie są takie same jak w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2014 r. – Dordal przeciwko Komisji**(Sprawa T-469/14)**

(2014/C 253/88)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Dordal, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, ponieważ kwalifikuje całokształt środków stanowiących zgodnie z jej treścią tzw. „hiszpański system leasingu podatkowego” jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których wskazano inwestorów zgrupowań interesów gospodarczych jako jedynych beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje odzyskanie rzekomej pomocy;

- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie zgodności z prawem prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty w niniejszej sprawie są takie same jak w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Kendrion przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-479/14)

(2014/C 253/89)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Kendrion NV (Zeist, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Glazener i T. Ottervanger)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o zasądzenie od Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej:

- zapłaty odszkodowania za szkody materialne w wysokości 2 308 463,98 EUR lub przynajmniej w wysokości uznanej przez Sąd za stosowną;
- zapłaty odszkodowania za szkody niematerialne w wysokości 11 050 000,000 EUR, tytułem ewentualnym przynajmniej w wysokości 1 700 000,00 EUR, dalszym tytułem ewentualnym przynajmniej w wysokości ustalonej przez strony na podstawie sposobu, jaki określi Sąd, lub przynajmniej w wysokości uznanej przez Sąd za stosowną;
- w każdym wypadku zapłaty odsetek za zwłokę w wysokości, jaka zostanie ustalona przez Sąd jako stosowna, od dnia 26 listopada 2013 r.;
- zapłaty kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie Kendrion/Komisja (C-50/12 P, EU:C:2013:771) Trybunał stwierdził naruszenie art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w postępowaniu przed Sądem w sprawie T-54/06 Kendrion/Komisja, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. w postępowaniu na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/F/38.354 – worki przemysłowe), w zakresie w jakim jest ona skierowana do skarżącej, jak również o stwierdzenie nieważności, lub, tytułem ewentualnym, o obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Trybunał stwierdził ponadto, że naruszenie zobowiązań z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy ścigać w trybie skargi odszkodowawczej przed Sądem, ponieważ taka skarga stanowi skuteczny środek zaskarżenia.

Skarżąca podnosi, że w owym wyroku Trybunał orzekł już, iż spełnione są przesłanki dostatecznie kwalifikowanego naruszenia normy prawnej, która przyznaje prawa jednostce.

Skarżąca podnosi ponadto, że postępowanie trwało pięć lat i dziewięć miesięcy, podczas gdy jej zdaniem okres dwóch lat i sześciu miesięcy można uważać za odpowiedni, zatem odpowiedni okres został przekroczony o trzy lata i trzy miesiące. Gdyby sprawa została rozstrzygnięta w odpowiednim terminie, wyrok zostałby wydany w dniu 26 sierpnia 2010 r., a nie w dniu 26 listopada 2013 r.